

samme Vejledning i den sidste Snæs Aar, jeg har plantet, og jeg har været meget glad derved; og skønt man, naar man har plantet en Del Aar, kommer saaledes ind i det, at man ikke behøver nogen speciel Vejledning, har man alligevel Gavn af, at der kommer en sagkyndig Mand, som følger med Udviklingen i denne Henseende, og af at man faar hans Mening at vide og faar hans Vejledning ved Udlaaget af Driftsplanen osv. Og det samme tror jeg vil være Tilfældet med Mosekultureringen. Det er virkelig kostbare Arbejder, som skulle udføres derovre, og der behøves Vejledning baade til Afvandringsarbejdet saa vel som ogsaa til Jordblanding og til, hvilken Gødning der skal til. Dette tror jeg er uden for al Tvivl. En saadan Vejledning tiltrænges, dersom man ikke skal risikere at lide altsfor store Tab ved disse Mosekulturer. Og jeg kan ikke tro, at dette skulde være uoverkommeligt for Hedeelskabet. Naar Hedeelskabet nu allerede foruden sine store Mosekulturer har 100 imaa Forsøgsstationer omkring i forskellige Egne af Sjælland, som de jo dog maa tilse en Gang imellem, ville de jo i Reglen have de andre i ikke lang Afstand derfra, og det vil ikke være nogen besværlig Sag for dem at føre dette Tilsyn. At dette Tilsyn maa være gratis, forekommer mig at være en Selvfølge. Det Tilsyn, som føres med Hedeplantningen, har man jo gratis, og det forekommer mig ogsaa, at Tilsynet her i dette Tilfælde bør være gratis. Naar man regner, at der højt vil blive en 14—15,000 Kr. til Udlaan hvert Aar — thi jeg antager, at Hede dyrkningen vil vedblive at kræve de Beløb, som den nu i de senere Aar har haft, nemlig ca. 5,000 Kr. — saa vil det ikke blive meget over en Snæs eller saadan noget lignende, som aarlig kunne faa disse Laan, naar de da skulle have et Laan, som de virkelig kunne have Gavn af. Jeg antager ikke, at det vil være uoverkommeligt for Hedeelskabet at afgive Erklæringer over disse og efterhaanden føre Tilsyn med dem. Jo mere Dyrkningen gaar frem, jo mindre behøver Tilsynet at være, for saa er den vedkommende i Stand til at vejlede sig selv, og saa behøver han ikke nogen Vejledning fra anden Side. Jeg vil derfor slutte disse Bemærkninger med at henstille, at den her omhandlede Bevilling maa komme under nærmere Overvejelse inden Finanslovens tredje Behandling, og at den saa, hvis den overhovedet skal gives, gives paa en saadan Maade, at det ikke griber forstyrrende ind i Hedeelskabets Virksomhed.

S. Sage: Jeg vil gerne tillade mig at rette en Tat, skønt den er betinget, til den højtærede Indenrigsminister, som jeg ser er beskæftiget i dette Djeblif. Meningen med min Tat er blot den, at jeg har forstaaet den højtærede Minister saaledes, at han vel vilde stræbe efter at faa fjernet dette Brag, som ligger ude ved Kastrup, men den højtærede Minister synes at ville lade det blive ved dette ene, og saa vilde han oven i Købet have Hjælp af Kastruperne. Nu maa jeg tilstaa, jeg forstaaer ikke ganske, hvorledes Kastrupperne skulle hjælpe, om det er dem, der have sat Braget paa, eller dem, der have Gæne af det, eller det er Kastrup Sogn, der skal hjælpe. Jeg sender overhovedet slet ikke de Retsregler, han maatte gaa efter i saa Henseende. Hvis nogle Københavnerne maatte begaa et eller andet i den Retning, skulde saa hele Byen København være ansvarlig derfor og hjælpe med at raade Bod derpaa? Jeg ser ikke, der i saa Henseende er Forskel mellem en større By og en lille By. Men det kommer man vel nok ud af, og jeg takker den højtærede Minister for, at han, hvad enten det bliver med eller uden Kastrups Hjælp, vil lade Braget fjernes. Det er ikke saa meget for dette ene Tilfældes Skyld, at jeg har fremdraget denne Sag, skønt det er slem nok, at saadant kan foregaa i et meget befærdet Farvand og lige ved Hovedstaden, men det sker jo paa mange andre Steder ogsaa. Jeg skal nu ingenlunde være doktoriser og hævde, at saadanne Brag for enhver Pris skulle fjernes straks, naar de komme, men jeg vil dog hævde, at Regeringen — for at bruge et almindeligt Udtryk — eller Administrationen efter min Opfattelse — og maaste den bevilgende Magt med — har en Forpligtelse til at fjerne saadanne Brag, hvor de ville ligge til Fare for Sejladsen. Dertil maa jeg bestemt hævde, at denne Forskel mellem, hvad Indenrigsministeriet har at passe, og hvad Marineministeriet har at passe, er, mildest talt, saare upraktisk og slet ikke burde komme frem i saadanne Tilfælde. At lade et stort Farvand ligge mellem Forstranden og Sejlløbet, som intet af de paa-gældende Ministerier vil tage sig af, forekommer mig ikke at være nogen virkelig Ordning af de heromhandlede Forhold. Jeg vil gerne indrømme den højtærede Minister, at det vistnok burde være Marineministeriet, der skulde tage sig af Sagen, dette Farvand hører efter min Opfattelse ganske sikkert til Sejlløbene; fordi det ikke just er et af de bekendte Sejlløb som Drogden, Flinterenden osv., er det alligevel et Sejlløb, naar man